

Oulu-seurallemme, mutta »komiteaan» se vain on jäänyt. Kuka tarttuu ideaan? Olisin yksi osallistujista.

Tällainen pohjoinen kaupunki, jota joskus myös valkeaksi kaupungiksi on kutsuttu, elää varsinaisesti vasta kesällä, edellyttäen tietenkin, että on kesä. Pelkkä valokaan ei riitä, pitäisi saada tulla ja mennä yöllä ja päivällä pukeutumista ajattelematta. On silti tullut kävelyksi ja pyöräilyksi. On pitänyt näyttää vieraille ja pitää vielä tänäkin kesänä monta kertaa ja monella kielellä. Aina sitä vielä suomalaiselle löytää näytettävää muualtakin kuin Kontinkankaalta ja Linnanmaalta, mutta... Tähtitornista, jota runoilija Koskeniemi aina muisti puhutella observatorioksi, voi hyvällä valaistuksella esitellä Oulua joka suuntaan, edellyttäen, että Merikosken uomassa on vettä. Jos ei ole, on paras katsoa merelle. Pikisaaren puutaloyhdyskunta on sopivassa valaistuksessa kuin maalaus. Vaa-

kunasta huolimatta näkyy Rantakadun-Hallituskadun kaunis kulmaus fornrikahvilaankin, koko Rantakadun voi ottaa kuvakulmaan heti Pokkisen sillalle palattaessa.

Tähtitorni on muuten piirretty 1873 (ei 1864), piirtäjänä Wolmar Westling. Rakentamisvuodesta saattaa juuri tänä kesänä olla jämmit sata vuotta. Tähtitorni rakennettiin Oulun silloisen nuoren, 1864 aloittaneen merikoulun käyttöön. Koulurakennus sijaitsi Pokkitörmällä, ainakin suurimman osan koulun eliniästään. Tähtitornin pystyttäminen kai kävi mahdolliseksi sen jälkeen, kun Linnansaari vähäisine viimeisimpine Oulun linnan jäännöksineen oli »pelastettu», ainakin jollakin tavalla pelastettu. Olisi nimittäin mennyt tervaniin kuin muidenkin porvareiden jaloissa sileäksi, jollei sattunut sata vuotta sitten kuvernööriksi Otto Nyberg, mies tullista, kuten kuvernöörit siihen aikaan aina, mutta hengeltään valistunut ja mieleltään virkeä kulttuuri-

ihminen. Pelasti sekä Linnansaaren että Hupisaaret. Aivan äskettäin luin vakavasti otettavaksi tarkoitettua sanomatekstistä, että mainittu tornimme tai ainakin sen katto olisi rakennettu muinaisen puolinnakkeen tornien mallin (!) mukaan tms. Tuntuu vähän vaikealta uskoa, koska Oulun linnan torneista ei ole säilynyt mitään kuvaa, mitä nyt muistumana kaupungin sinetissä ja vaakunassa. Olisikohan kirjoittaja katsellut Ahti Paulaharjun konstruoimaa pienoislinaa tai Sulo Ovaskan maalaamaa linnataulua, molemmat Ainolassa, edellinen museossa, jälkimmäinen kirjastossa. Paulaharjun linna syntyi tosin pohjapiirustusten, laskelmien ja ahkeran tutkiskelun pohjalta, mutta ulkonaisen muotonsa sen eri osat saivat malleina olleista myöhäis-keskiaikaisten puolinnakkeiden tunnetuista kuvista. Linnansaarta esittelevien toivoisi myös välttävän asiattomia vihjailuja siihen suuntaan, että nämä kivi- ja val-

lijäännökset jotenkin liittyisivät johonkin tuhatkolmesatalukuisen muinaislinna. Riittää kun puhutaan Baggen, Kaarle IX:n ja Bhemin linnakkeesta. Hupisaarista puheen ollen, niin jostain luin ja samasta tekstistä monesta kohdasta, Hupisaaret yksilöllisenä: Hupisaari, Hupisaaret on ollut ja on, esimerkiksi äskettäin ilmestyneessä Oulun uudessa hienossa matkailukartassa. Tiedoksi sekä messu- että maakuntajuhlien vieraille.

Tuiran nuori kanttori muistutti mieleen likka Vuotilan mieltämän, että ihmisen elämä ei ole kuin talo, joka eräänä päivänä on valmis. Totta. Itseasiassa ei tekevän ihmisen talokaan koskaan ole valmis, ei myöskään talojen kokoelma, kaupunki. Rikkinäinen on tänäkin kesänä Oulumme, mutta silloittakoon sen rypyt armelias kesäaurinko!

Minulla on monena vuotena ollut mielessä ajatus, että pitäisi äänestää Oulun kaunein talo, mieluummin niin, että äänestettäisiin erikseen vanhat talot ja uudet talot. Mikä nyt sitten otettaisiin rajavuodeksi: ennen ensimmäistä maailmansotaa vai jälkeen toisen... Se kävisi esim. näin, että joku järjestäisi kilpailun, johon pyydetäisiin lähettämään ehdotukset mieluummin valokuvin. Korkea raati sitten pitäisi alkukilpailun ja valitsisi kummassakin ryhmässä kuvaehdotukset loppukilpailuun. Kuvat julkaistiin ja yleisö sai aikaa tutustuakseen ehdotet-

tuihin taloihin. Sitten asiaa kiinnostuneet jättäisivät suljetut ehdotuksensa määräämään paikkaan, jonka jälkeen katsotaisiin. Voittajia äänestäneiden kesken arvottaisiin palkinto, jollei nyt aivan koko taloa, niin vaikka esim. pienoismalli tai kilpailun järjestäjän taitelijalta tilaama piirustus tuosta/noista taloista. Kehystettynä. Mistäpä tietää, vaikka joku puutaloyhtiö lahjoittaisi kilpailussa arvottavaksi rantamökin, kalamajan tms.

Totta puhuen olen esittänyt asian parikin kertaa kunnan